ደገመ ሰለሰ-በሀፍር ባክረር፡

ሰሜን ተርቦ እነደዚያ ሲያልቅ፡
በድብቅ ነበር ማንም ሳያውቅ፡
ተብሎ ነበር ቅላንቅና፡
ዛሬም እለሆ እንደገና፡
ደገመ ሰለሰና።

በንጉሡ በዚያ ዘመን፡
ደግሞ በደርግ ሲነመን፡
ሰለሰ እሉ በኋ ወያን።

ሲያወሳ ሲያወጣ ሲያወርድ፤
ያከፈውን አስተደደር ጉድ፡
ሰለሰው እርሱም እነደገና፡
የነርሱን ግፍ አባዛና።

ኦጋዴን ከመሐሌ ደቡብ፡
ሳልስ በድርቅ ሲሰለብ፡
በረሀብ ጦርነት ሲማገድ፡
ባፋር ባርረ ሲነድ፡
አልቃዮ አልተሰማ ጉድ፡
እንደከፈው በሚስጥር ነበር፡
ሳልስም እንዴሁ በሰውር።

መቼ ተጀመረ የረሀብ ሰቆቃ፡
ዛሬ ሊባል ይሆን ውሸት አያባቃ።

በጦሩ አፍሮ ሲያጋየው ቆዬቶ፡
አፍን ደብቆ ካአለም ለዬቶ፡
ማንም አደይሰማ እንደያይ ሰውሮ፡
ለአመቃት ሰቃይ አጋልጦ ከጉጥሮ፡
ዛሬም እንደገን ለማፈን ሲያቅተው፡
የሰውሮን ሁሉ በግላጭ አወጣው፡
ባለም አደባባይ የሳልሱን ዘራው።

ረሀቡን ጥማቱን ሰቃዩን መጥቱን፡

ለፖለቲካ ቅርፍ ለስልጣን ማሟሉን፡
ተረስቶት እኮ ነው ጭራሽ እንዲያባል፡
የጥፋቱ ወቢብ ሁሉንም ያውቀጥ
።

ጦርነት ወለድ ድርቅና ረሀብን፡
መጥፎ አስተዳደር ምክንያቱ መሆኑን፡
ማንም አያጣውም ተጠያቂነቱን፡
በጊዜ ደኅነት ለፍርድ መቅረቡን።

ተራበ ተጠማ ዛሬም እንደገና፡
ያለፈው ስቃዩ መች አነሰና።

በጦርነት ሰደድ መንደዱ ሳያንሰው፡
ሳልስ እንደገና በረሀብ አመሰው፡
የኮንዶን ረሀብ የበዛ መከራው፡
አልገባህ ካሆነ የቅላንት ወሎ ለው፡
ማስተውል ከበደህ የቅላን ትግራይ ነው።

ወሎ ትጋረይ ቅላንት፡
ኮንዶን ባአለት፡
ታሪኩ ፈራጅ ነው፡
ሰውማ እንዳሻው፡
ፖለቲኩ በላው።

በሐገር በሕዝብ ላይ ክደር አስከደር፡
የግፍ በደል ዝናም ደፎበት አያደር፡
መጣለት ይሉናል"ያእድገት መንግስት"
በድህነት ኑሮ ሕዝባችን ሲጥቅት።

ስምቱህ ተገንዘበው እውነትና ሀቁን፡
እድገቱ ሲሰበክ ረሀቡ መስፈኑን፡
ነጣንት ሲውራ ጭቆና መብዛቱን፡
ዲሞክራሲ ሲባል አፈና መሆኑን፡
ሰብአና ሲከፈፈ ሰውነት መሻሩን፡
የስርአቱ አርባና ከቶውም አለታን።

በነፋ ዘረፋ አያየን ማበጡን፡
እድገት መጣ መጣ መጣ መጣ ቢሉን፡

ይህን ያህል ውሸት፡
ይህን ያክል ክህደት፡
አምንካ ከተቀበልን፡
እርሱ ምን አተፋ ቅሎቹ አኛ ነን።

በለቱ ስሌቱን ከኪሱ በመምዘዝ፡
ያመጣብን ጣያ ያመጣብን መዘዝ፡
ለትውልድ ሀላፊ ብዙ የሚያናቁር፡
አጥፍቶ ለማትፋት የቀመረው ቀመር፡
ከቶ ከርሱ በፊት ጭራሽ ላይቀበር።

አመታት አለፉ በፖለቲካ እፁ፡
ጽንዝሆ አጽንዝሆ ጥፋትህን ስያንፁ፡
አልገባህ ከሆነ እንደቀበረልህ፡
የጊዜ ፈንጂውን በያረማመድህ፡
ንቃና ተራመድ ስንቅ ለመንገድህ፡
አዘጋጅተህ ሙብቅ ብዙ ጉዞ አለብህ፡
ወገን ተበራታ አስካ ተሰብስበህ፡
የጥፋት ማእበል ከጥልቁ ሳይጥልህ፡
ሆ-ብለህ ባንድነት ድረስ ለወገንህ።

ሁሉም በየፊናው ከወቀሳ አይተርፍም፡
ከተጠያቂነት አንተም እንደነርሱም፡
ለስቃዩ መናር ለዚህና ለዚያም፡
ለጽሉ መዘግየት ደግሞ በታሪክም።

ከታሪክ ወቀሳ ከሀጢአት ደሞዝ፡
አንተም እንዳይደረስህ የጥፋቱ መዘዝ፡
አንድነት ዛሬ ነው፡
ንቃና ቀምረው፡
ለህዝቡ መደኛ ታሪክን ድገመው፡
አብረህ ተካባብረህረህ መሰረቱን ጣለው፡
ድል የሕዝብ መሆኑን ከቶም አትዘንጋው።

ሕዝብ ተርቦ እንደዚያ ሲያልቅ፡
በስውር ነበር ማንም ሳያውቅ፡
ታሪክ እራስዋን ማስለስዋን ማወቅ፡

ከነገ ጥፋት ለመጠንቀቅ።

ሰላም ቢያገኝ ማረሱን፡
ለእለቱ ማምረቱን፡
ለነገውም ማጥሉን።

በጦርነት እሳት ማግዱ፡
እንዳይቀጥጥ አሳዱ፡
ድርቅ ቢመጣ ተጠያቂ፡
አስተዳደር ያላጥቂ።

እውነቱ ይሀ ነው ጠንቅቅ፡
ያዘነብሀ በሕዝቡ ላይ ድርቅ፡
ባፈና ጥገድ እንዲያልቅ፡
በሰላሙ ስትሸምቅ፡
በክፉ አስተዳደር ጸልተሀ፡
ሀዝቡን የማገድሀ አንተው ነሀ
ማንም ምንም ይቅር ላይልሀ።

ጦርነት ረሀብ በሽታ፡
በጠነሰሰው ላይፈታ፡
መፍትሄ ላይሆን እውነቱ።
ካልተቆረጠ እትብቱ።
የጥፋት እልቂት አዙሪቱ።
ሕዝብ አይሸርም በከንቱ።

በሁሉም አቅጣጫ በውርጃት፡
ሲሰናበት በታሪክ ፊደት፡
ሲያልቅ አያምር የማታ ማታ፡
አንተም እንደለፋት በተራሀ፡
ከታሪክ ትቢያ ወደቅሀ፡

ሕዝብ ተርቦ እንደዚያ ሲያልቅ፡
በሰውር ነበር ማንም ሳያውቅ፡
እንደለፋት መድገምሀን እወቅ፡
አንተም በተራሀ ተጠየቅ።

አልነበረም አልተሰማም፡
በሐገር ታሪክ አልታየም፡

የዚህ አይነት ሸፍጥ ውሸት፡
እዲህ ያለ ክህደት፡
ሕዝብን ሁሉ የሚያስት፡
በጦርነት በሽታ ሞት፡
ቃሪማ ሐገርን ለውርደት፡
ባእልቂት ስቆቃ የሚሞሏት።

ነግረናል ይኸው ከጥጥቱ።
ሐገርን በጥፋት ሳትፈቱ።
ወካ ለሕዝቡ ባንጽለት፡
ቀኑ ሳይጨልም በፊት።

ዛሬም እንደከፈው ድርቅ ስልሶ፡
የረሀብ አለንጋ ስቃይ ተላብሶ፡
ተፈጀ ሰዉ እንስሳት፡
በውሀ ጥም ነደ ወኔ ግሳት፡
አሁንም እንደአለፍው ተቀጣ፡
አወይ ወገራ አወይ ጣጣ።

ቢያስብልህ ኖሮ ላንተ ቢቆምልህ፡
ለጦርና ረሀብ ለበሽታ ገልጦህ፡
የወገራ ዝናም ባላዘነበህ።
በስቃይህ ጥሾቶ አፈና ጥሎብህ፡
ሌላው እንዲያውቀው ከቶ እንዳይደርስልህ፡
ሞትን በያይለቱ ደግሶ ባልፈጀህ።

ስደቱን አየነው፡
አጥንት ተሞጥገተው፡
እልቂቱን ታዘብነው፡
ተዘርቶ በሜዳ በጋወ በረሀው፡
ወገን ስቃይህን ማነው ያስታወለው?

ቀን ተሌት ተጉዞ ወብታ ፍለጋ፡
ተነጽቶ ተግዞ ህዝብም እንደወንጋ፡
ሲቃትት ይታያል አያ በዘመንህ፡
ከናለፉት ሁሉ በምኑ ተሻልህ፡
እስከናካቴውም ጭራሹን የባሰህ።

ረሀብም ጦርነት ጦርም ረሀብ ሆኗል፡
ጠግቦል ነበረ እንተንም በቀየል፡
ይህን ስቃሰሌስ እነጸምነ አስቻለል፡
በረሃብ ጦርነት የረሃብ ጦር ከሆነል፡
እርሱ ካጸረገው በምኑ ተለየል።

ታሪክ ጠሌባ ስሌባ፡
ለሰዎች ዘር ስቃይ ለትውልድ አበባ፡
የዘንድሮ ነገር ጠቹም አትረባ።

ሕዝብ ተርቦ እንደዚያ ሲያልቅ፡
በሰውር ነበር በድብቅ፡
ታሪክ እራስቃን ስለሰች፡
የበጸሌን በጸሌ ገለጠች፡
ባደባባይ አወጣች።

ጊዜ አንችም እንደገና፡
ለልጆችሽ ዋይና፡
ነጻ ይውጡ ሕዝብ ሁሉ፡
እነርሱም እንደገና ሲጽሉ፡
በተራቸው ይፈርጸሉ።

የትም ቢሆን ጠቹም፡
ረሃብ ድርቅ አንድ በሆታም፡
የግፍ ጠግለጫ የበጸሌም፡
በጠሌካም ስርአት አይታይም፡
ቢከሰትም ድርቅ የተፈጥሮ፡
በጠሌካም ስርአት ወትሮ፡
ሕዝብ አይራብ አይጠማም፡
ለእለቱ ማገጸ አይቀርብም።

ስለዚህ ስማ ተገንዘብ፡
የጥፋት ስርአት ገጸብ፡
ሕዝብን በረሃብ ጠስለብ።

የሁሉም ፊጸት ወሰረቱ፡
አስተጸጸር ብሌሁቱ፡
ስተሁሌ ከጸሁሌ በያይለቱ፡

ወሰካሪ የሰራህ ቃሪኣ በወቅቱ።

አመጸኛን ነፋት ለጥፋት፡
ዛሬም እንደሚፈልጋት፡
ምስክር አያሻም ይኸው፡
የጥፋትህን ብድራት ክፍለው፡
በሰማይም በምድር፡
ወቸም ቢዘገይ ፍርድ አይቀር።

ወትፎ አስተዳደር ዐርነት ይወልክሉ፡
ሰላሙን ያጣ ሕዝብ ከምርት ይዘናጋል፡
ረሃቡ ስደቱ በሽታም ይበዛል፡
ወካራው በዝቶብት የነገሡን ያጣል፡
በበደል ላይ በደል ለሌቱ ይጋለጣ

፡

ካዙሪትም ጉብቶ ወማቢያ ወሡጫ ያጣል፡
የዚህ አይነት ሂደት
ወጨረሻው ጥፋት።

ሰምተህ አላደመጥከው፡
አይተህ አላስቃወልከው፡
የጥፋት አዙሪት ተብትቦ ወፈረህ፡
አዘሮ አዙሮ ወልፎ እስኪጥልህ፡
በውድቀት ላይ ውድቀት ውርደት አወረትህ፡
ብድራቱን ከፈለ አደውም በዛብህ።

የወገንህ በደል አንተም ካልተሰማህ፡
የዳዳው ወካራ ቆርቆሮ ካልከፋህ፡
ቁጭትህም በዝቶ አይተኸው ካለፍህ፡
አንተም ከበደዩ ትደበለጥከህ፡
ባባሪ ለጥፋት ሰለመወራትህ፡
አትወራወረ ትወቀሰጥከህ፡
በታሪክ ማህደር አንተም አልተረፍህ፡
ነገ በኔ እነዲሆን ማንም አያስወናህ።

ድሀ ካለቀሰ ፍትህ ከተዛባ፡
ምህረት አያገኝም የጥፋቱ አምባ፡

ጠጥቶ ጠቅረቱ የጽዋውን እንባ፡
ጾሙን ካዘራበት በጠጣ በገባ፡
አምላክን ያስቆጣል ወከበሩ ይበዛል፡
በዚያ የፍርድ ቀን የሞት ሞት ይሆናል።

በሰላሙ ወንግድ ወራወድ እያለ፡
በቅንነት ወንገድ ወገስገስ እያለ፡
በሆነ ባልሆነው ጦሩን ከሰበቀው፡
በራሱ ፈረድ ማንም አያድነው።

ከላዩና ካተቹ ከፊቱም ከሁዋላም፡
በቀኝም በግራም በዙሪያ ገጸቡም፡
በያይነቱ ሁሉ እንደተወጠረ፡
እንዴት ሳይታየታው ሳይሰማው ቀረ!!!!

ብረቱ ቀይ ነው ቅረጽ ለማረኝ፡
ጠንቅቀህ ተራወድ ድሉን የምትኝ።

በአረር በአሩር ሲታወስ እያየሁ፡
በድርቅ በበሽታ ሲማገድ እያየሁ፡
በስደት በሲቃ ሲጥቅት እያየሁ፡
ጉዳይህ ካልሆነ ምንም ካልተሰማህ፡
ነገ ባለተራ ባለጣው እንተነህ።

ቁልቁል እየሄደ አደግን ይለናል፡
በረሃብ ሲታለብ ጠገበ ይለናል፡
ሕዝብ እየረገፈ ሞት የለም ይለናል፡
ባአሩር ሲያነደው ሰላም ነው ይለናል፡
እንደበቱን ከፍቶ ነጻል ነው ይለናል፡
ውሸት እውነት ሆኖ አደባባይ ወጥቶአል፡
ዘመነ ገርንቢጥ ሌላ ምን ይባላል፡
ቅልም ድንባይ ሰብሮአል፡
የታቹ ላይ ሆንጥል።

ምስራቅን በወገዘፈን ምእራብ ይታያል፡
ከምስራቅ ሲፈለግ ከደቡብ ይጠፋል፡
ተወለስ ሲባል የቱም አይገኝም፡
ርእዮቱም ባዶ ወና ምንም የለም፡

ከመገላበጡ ጭራሹን አረረ፡
እየባሰ ሄዶ ነገሩም መረረ።

አንድ ቀን ያለውን፡
ደግሞ ላይደግምልን፡
አርግማን ይመስል ንግግሩ ሁሉ፡
የተባለው ቀሬቶ ያዙሪት መጥሉ፡
የተቃረነውን ሰዓይ በሽቁልቁሉ፡
የላዩ ወደታች የታቹ ወደላይ፡
የተገላቢቶሽ ያልሆነውን ሰዓይ፡
ስንት አመት አለፍ የወሬ መሰንቆ፡
እውነትን በውሸት ተክቶ ደብልቆ።

አወይ አነቺ ጊዜ፡
እንደሁ በዋዜ፡
የማይሆን ሲከወን፡
የሚሆን ሲኮነን፡
እንደምን አለፍሽ እስኪ ተናገሪ፡
ከነሀደት አርምጃ አንቺም አታብሪ።

ሕዝብ ተርቦ እነደዚያ ሲያልቅ፡
በድብቅ ነበር ማንም ሳያውቅ፡
ተብሎ ነበር ቅላንቅና፡
ዛሬም አለሆ እንደገና፡
ሰለሰ ደገመና።

ፍሬው እንተነህ።

07 20 2011